съ чаши, и после самоваръ. Ерменецътъ бавно излезе въ антрето и извика:

— Машя! Ела да наливашъ чай! Где си, Машя?

Чуха се бързи крачки и въ стаята влезе едно момиче на шестнадесеть години, въ прости басмени ~~[illegible]~~ дрехи, съ бяла кърпа на глава. Миейки чашитѣ и наливайки чай, тя стоеше гърбомъ къмъ мене и азъ забелязахъ само, че тя имаше тънка талия, беше боса и че малкитѣ голи пети се прикриваха отъ низко спуснати шалвари.

Стопанинътъ ме покани да пия чай. Сядайки на масата, азъ погледнахъ лицето на момичето и изведнажъ почувствувахъ, че ~~[illegible]~~ като че ли вѣтъръ премина презъ душата ми и ~~духна~~ издуха отъ нея всички впечатления на деня съ скуката и прахътъ. Азъ видяхъ очарователнитѣ черти на едно отъ най-прекраснитѣ лица, каквито съмъ срѣщалъ нѣкога и въ яве или ми сѫ се мѣрнали на сънъ. Предъ мене стоеше хубавица, и азъ това разбрахъ отъ първия погледъ, както разбирамъ и светкавицата.

Готовъ съмъ да се закълна, че Маша, или както я ~~наричаше~~ баща ѝ, „Машя", беше истинска хубавица, но да докажа това не мога. Понякога ~~бива~~ се случва, че облацитѣ се събиратъ въ безъ редъ на хоризонта, и слънцето, ~~скри~~ затулвайки се задъ тѣхъ, боядисва тѣхъ и небето въ ~~[illegible]~~ всевъзможни цветове: кървавенъ червенъ, портокаленъ, златенъ, люляковъ,